RÅDETS DIREKTIV 92/117/EØF

af 17. december 1992

om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Levende dyr og produkter af animalsk oprindelse er opført på listen over produkter i Traktatens bilag II; husdyrbrug og afsætning af produkter af animalsk oprindelse er en vigtig indkomstkilde for landbrugsbefolkningen;

for at sikre en rationel udvikling af denne sektor og øge produktiviteten må der gennemføres veterinæraktioner, der tager sigte på at beskytte og højne menneskers og dyrs sundhed i Fællesskabet;

det er nødvendigt, at forekomsten af zoonoser, der er til særlig fare for menneskers sundhed via levnedsmidler af animalsk oprindelse, forebygges og mindskes ved hjælp af passende kontrolforanstaltninger;

Fællesskabet har allerede truffet foranstaltninger til udryddelse af visse zoonotiske sygdomme, især kvægtuberkulose, kvægbrucellose, fåre- og gedebrucellose og rabies; der bør indsamles epidemiologiske oplysninger om disse sygdomme;

foranstaltningerne må ikke berøre anvendelsen af Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler (4);

for at de forebyggende aktioner kan prioriteres, er det nødvendigt, at der i medlemsstaterne indsamles data om forekomsten af zoonotiske sygdomme i befolkningen, hos husdyr, i foder og hos vildtlevende dyr;

det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen følger udviklingen med hensyn til epidemiologiske forhold og foreslår fornødne foranstaltninger;

forholdene med hensyn til salmonelloser begrunder, at der vedtages forholdsregler, der straks kan iværksættes, til bekæmpelse heraf for så vidt angår visse typer særligt udsatte opdræt;

harmoniseringen af de væsentligste krav hvad angår beskyttelsen af folkesundheden forudsætter, at der på forhånd udpeges EF-forbindelses- og referencelaboratorier og iværksættes en række tekniske og videnskabelige foranstaltninger;

Fællesskabets deltagelse i finansieringen af nogle af de foranstaltninger, der defineres i dette direktiv, er fastsat ved Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet (5);

det er hensigtsmæssigt at fastlægge en fremgangsmåde for genindførelsen af et nært og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv indeholder bestemmelser om indsamling af oplysninger om zoonoser og zoonotiske agenser samt om, hvilke foranstaltninger der skal træffes over for disse i medlemsstaterne og på fællesskabsplan.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1) *zoonoser:* alle sygdomme og/eller infektioner, der naturligt kan overføres fra dyr til memmesker

2) *zoonotisk agens:* enhver bakterie, virus eller parasit, der kan fremkalde en zoonose

3) *autoriseret nationalt laboratorium:* et laboratorium, der af en medlemsstats myndigheder er autoriseret til at undersøge officielle prøver for tilstedeværelse af zoonotiske agenser

(1) EFT nr. C 253 af 27. 9. 1991, s. 2.
(2) EFT nr. C 326 af 16. 2. 1991, s. 223.
(3) EFT nr. C 79 af 30. 3. 1991, s. 6.
(4) EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 23.
(5) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19. Beslutningen er ændret ved beslutning 91/133/EØF (EFT nr. L 66 af 13. 3. 1991, s. 18).

4) *prøve:* en prøve udtaget af virksomhedens eller besætningens ejer eller forvalter eller på deres vegne med henblik på undersøgelse for tilstedeværelse af den pågældende zoonotiske agens

5) *officiel prøve:* en prøve udtaget af myndighederne til undersøgelse for tilstedeværelsen af den pågældende zoonotiske agens. For hver officiel prøve anføres art, type, størrelse og udtagningsmåde samt dyrets eller det animalske produkts oprindelse; sådanne prøver udtages uanmeldt

6) *myndigheder:* den overordnede myndighed i en medlemsstat, som er ansvarlig for kontrollen med overholdelse af bestemmelser vedrørende menneskers og dyrs sundhed og af andre veterinærforhold, som følger af dette direktiv, eller enhver anden myndighed, til hvem den overordnede myndighed har overdraget sin kompetence på dette område.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser, at de foranstaltninger, som myndighederne træffer i overensstemmelse med dette direktiv, koordineres på nationalt og lokalt plan, især i forbindelse med de epidemiologiske undersøgelser.

2. De lokale myndigheder bistås af autoriserede nationale laboratorier.

3. Hver medlemsstat udpeger autoriserede nationale referencelaboratorier for de i bilag I, nr. I, nævnte zoonoser og zoonotiske agenser, hvor den endelige identifikation eller bekræftelse af tilstedeværelsen af en zoonotisk agens kan foretages.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne påser,

a) at ejeren eller brugeren af de virksomheder, der er godkendt i henhold til direktiv 64/433/EØF [1], 71/118/EØF [2] og 77/99/EØF [3], har pligt til i et mindstetidsrum, som fastsættes af myndighederne, at opbevare resultaterne af undersøgelser for tilstedeværelse af zoonoser som nævnt i bilag I, nr. I, samt til på myndighedernes anmodning at meddele disse de pågældende resultater

b) at isolering og identifikation af en zoonotisk agens eller enhver anden form for påvisning af tilstedeværelsen af en zoonotisk agens påhviler den for laboratoriet ansvarlige eller, hvis identifikationen foretages et andet sted end på laboratorium, den for undersøgelsen ansvarlige

c) at diagnosticering og identifikation af en zoonotisk agens indberettes til myndighederne

d) at myndighederne indsamler data om de zoonotiske agenser, der påvises som led i udførte prøver eller undersøgelser, samt om de i bilag I, nr. I, nævnte kliniske tilfælde af zoonoser hos mennesker og dyr

e) at de øvrige medlemsstater i Den Stående Veterinærkomité nedsat ved beslutning 68/361/EØF [4] regelmæssigt underrettes om kliniske tilfælde, som konstateres i henhold til litra d).

2. Bestemmelserne i denne artikel kan efter fremgangsmåden i artikel 16 udvides til også at omfatte de zoonoser og zoonotiske agenser som omhandlet i bilag I, nr. II og III.

Artikel 5

1. Myndighederne vurderer de data, der er indsamlet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d). Den giver inden den 31. marts hvert år Kommissionen meddelelse om de zoonotiske infektionstendenser og -kilder, der er konstateret i løbet af det foregående år.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne, hvis situationen gør det berettiget, giver Kommissionen hyppigere meddelelser, eller at Kommissionen anmoder om yderligere data. Kommissionen vurderer de data, som medlemsstaterne har meddelt, og aflægger rapport til Den Stående Veterinærkomité inden den 1. oktober hvert år.

3. Kommissionen forelægger inden den 1. januar 1996 Rådet en rapport om de indvundne erfaringer med forslag til forbedring af meddelelsessystemet; Rådet træffer afgørelse herom med kvalificeret flertal.

Artikel 6

Kommissionen følger udviklingen i zoonosesituationen i Fællesskabet, navnlig på grundlag af data indsamlet i henhold til artikel 5 og 8, og:

a) gennemfører i samarbejde med vedkommende nationale laboratorier og de EF-referencelaboratorier, som er omhandlet i artikel 13, samt Den Videnskabelige Veterinærkomité nedsat ved beslutning 81/651/EØF [5] specifikke undersøgelser, især i forbindelse

[1] EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/497/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 69).

[2] EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23. Direktivet er senest ændret og gennemført ved direktiv 92/116/EØF (se side 1 i denne Tidende).

[3] EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 85. Direktivet er gennemført ved direktiv 92/5/EØF (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 1) og senest ændret ved direktiv 92/45/EØF (EFT nr. L 268 af 14. 9. 1992, s. 35).

[4] EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

[5] EFT nr. L 233 af 19. 8. 1981, s. 32. Beslutningen er ændret ved beslutning 86/105/EØF (EFT nr. L 93 af 8. 4. 1986, s. 14).

med evalueringen af de farer, zoonotiske agenser frembyder, samt af diagnosticeringsprocedurer og bekæmpelsesforanstaltninger

b) fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 16, for så vidt angår salmonella inden den i artikel 17 fastsatte dato, metoderne for prøveudtagning og undersøgelse i de autoriserede nationale laboratorier, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3

c) opstiller retningslinjer for foranstaltninger til bekæmpelse af zoonoser.

Artikel 7

De systemer til sporing af husdyrs flytning, som er fastsat ved Kommissionens beslutning 89/153/EØF [1], finder anvendelse i forbindelse med de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger vedrørende zoonoser og zoonotiske agenser.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne forelægger inden den 1. oktober 1993 Kommissionen en plan over de nationale foranstaltninger, som de iværksætter for at nå det i dette direktiv fastsatte mål for så vidt angår de zoonoser, der er omhandlet i bilag I, nr. I og II, bortset fra de foranstaltninger, som allerede er iværksat til bekæmpelse af brucellose og tuberkulose som led i planer, der tidligere er blevet godkendt inden for rammerne af fællesskabslovgivningen.

Planen kan også omfatte foranstaltninger til påvisning af de zoonoser og zoonotiske agenser, der er omhandlet i bilag I, nr. III.

Medlemsstater, der har nationale planer til påvisning af zoonoser som anført i bilag I, nr. II, kan i overensstemmelse med første afsnit forelægge Kommissionen disse planer til underretning.

Medlemsstaterne aflægger hvert år rapport til Kommissionen om den epidemiologiske situation med hensyn til trichinose.

Kommissionen gennemgår de foranstaltninger, som medlemsstaterne har underrettet den om, med henblik på at sikre, at de er i overensstemmelse med dette direktivs målsætning. Den meddeler medlemsstaterne sine konklusioner inden for rammerne af Den Stående Veterinærkomité.

2. For så vidt angår salmonella i fjerkræ skal medlemsstaterne inden den 1. januar 1994 forelægge Kommissionen planer, der er udarbejdet i overensstemmelse med de i bilag II fastsatte kriterier. I disse planer

a) skal det for så vidt angår salmonella præciseres, hvilke foranstaltninger der træffes for at overholde minimumskravene i bilag III

b) skal der tages hensyn til hver enkelt medlemsstats særlige situation

c) skal antallet af autoriserede nationale laboratorier, hvor undersøgelsen og identifikation af salmonella vil finde sted, angives sammen med procedurerne for autorisation af disse laboratorier.

3. Efter fremgangsmåden i artikel 16:

— godkendes de i stk. 2 omhandlede planer med eventuelle ændringer senest seks måneder efter deres forelæggelse

— kan der foretages enhver ændring af eller tilføjelse til en allerede godkendt plan for at tage hensyn til udviklingen i situationen i den pågældende medlemsstat eller inden for et område i denne medlemsstat.

Artikel 9

1. De nærmere bestemmelser for Fællesskabets deltagelse i udgifterne til nødslagtning af fjerkræ, til destruktion af æg og til officielle prøveudtagninger, der pålægges i henhold til bilag III, afsnit I, nr. V, samt til driften af de laboratorier, der er omhandlet i bilag IV, vedtages i henhold til beslutning 90/424/EØF.

For så vidt angår de i bilag III omhandlede foranstaltninger kan fjerkræavlere, der ikke har opfyldt kravene i dette direktiv, ikke opnå tilskud fra Fællesskabet som omhandlet i beslutning 90/424/EØF.

Der ydes fællesskabsstøtte på 50 % til dækning af udgifterne til gennemførelse af de i stk. 1, litra a) omhandlede foranstaltninger.

2. Følgende nye stk. 3 tilføjes i artikel 4 i beslutning 90/424/EØF:

»3. Bestemmelserne i artikel 3, undtagen stk. 2, fjerde led, og stk. 5, andet led, finder anvendelse ved forekomst af en zoonose, der er nævnt i direktiv 92/117/EØF, hvis denne forekomst udgør en umiddelbar risiko for den offentlige sundhed. I forbindelse med vedtagelsen af den afgørelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, skal det fastslås, om denne betingelse er opfyldt.«

Artikel 10

1. Medlemsstaterne iværksætter fra den 1. januar 1994 de minimumsforanstaltninger, der er fastsat for salmonella i bilag III, afsnit I.

[1] EFT nr. L 59 af 2. 3. 1989, s. 33.

De enkelte medlemsstater udarbejder inden den 1. januar 1994 bestemmelser om, hvilke forholdsregler der skal tages for at undgå, at der føres salmonella ind i en bedrift, der opdrætter fjerkræ, og skal i den forbindelse tage principperne i bilag II til direktiv 90/539/EØF i betragtning.

Rådet træffer med kvalificeret flertal inden den 1. januar 1995 og på forslag af Kommissionen, der er udarbejdet i lyset af en udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité samt på grundlag af de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, afgørelse om de nødvendige foranstaltninger til kontrol af salmonella i flokke af æglæggende høns.

Indtil disse foranstaltninger er vedtaget, kan medlemsstaterne under iagttagelse af Traktatens regler opretholde deres nationale regler for så vidt angår æglæggende høns.

2. På forslag, som Kommissionen udarbejder på basis af data indsamlet i henhold til artikel 5 og 6 samt artikel 8, stk. 1, træffer Rådet med kvalificeret flertal afgørelse om specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af andre zoonoser, der er af en tilsvarende alvorlig karakter.

Artikel 11

1. Kommissionens sagkyndige kan, for så vidt det er nødvendigt for den ensartede gennemførelse af dette direktiv, foretage kontrol på stedet i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder. De kan med henblik herpå ved kontrol af en repræsentativ procentdel af bedrifter undersøge, om medlemsstaterne sikrer overholdelse af direktivets bestemmelser. Kommissionen underretter myndighederne om resultatet af den foretagne kontrol.

Den pågældende medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger, som resultaterne af den foretagne kontrol giver anledning til. Hvis medlemsstaten undlader at træffe sådanne foranstaltninger, kan der, efter at sagen er behandlet i Den Stående Veterinærkomité, træffes passende foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 16.

2. De nærmere gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, navnlig vedrørende hyppigheden af og formen for den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, fastsættes ligeledes efter fremgangsmåden i artikel 16.

Artikel 12

De beskyttelsesforanstaltninger, der er omhandlet i direktiv 90/425/EØF [1] for så vidt angår veterinærkontrol i forbindelse med samhandelen med henblik på gennemførelse af det indre marked, finder anvendelse i forbindelse med dette direktiv.

[1] EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

Artikel 13

Fællesskabsreferencelaboratorierne i bilag IV varetager i overensstemmelse med de opgaver og pligter, der er beskrevet i nævnte bilag, samarbejdet og koordineringen med de nationale referencelaboratorier, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3.

Artikel 14

1. Optagelse og forbliven på fællesskabslisten over tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra indførsel ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt er tilladt, er betinget af, at det pågældende tredjeland forelægger en plan med angivelse af de garantier, som landet stiller med hensyn til kontrol med forekomsten af zoonoser og zoonotiske agenser.

Disse garantier skal have mindst samme virkning som virkningen af de garantier, der er fastsat i dette direktiv.

Kommissionen godkender disse planer efter fremgangsmåden i artikel 16. Efter samme fremgangsmåde kan der tillades andre garantier end dem, der følger af anvendelsen af dette direktiv, for så vidt de ikke er gunstigere end dem, der gælder for samhandelen.

2. Hvis der ikke senest den 31. december 1995 er truffet afgørelse i henhold til stk. 1 over for et tredjeland, suspenderes optagelsen af dette land på de i stk. 1 nævnte lister efter fremgangsmåden i artikel 16.

3. Der føres tilsyn med, at tredjelandenes myndigheder overholder planernes gennemførelse i forbindelse med den kontrol, som Fællesskabets sagkyndige foretager i henhold til fællesskabsbestemmelserne.

Artikel 15

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan ændre eller supplere bilagene.

Der skal navnlig foretages en fornyet gennemgang af bilag III efter denne fremgangsmåde inden den 1. januar 1996.

Artikel 16

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden for komitéen omgående sagen for denne, enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

2. I komitéen tildeles medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til Traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 54 stemmer.

4. a) Kommissionen vedtager foranstaltningerne og bringer dem straks i anvendelse, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Er foranstaltningerne ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke inden tre måneder efter sagens forelæggelse vedtaget nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen selv de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, medmindre Rådet med simpelt flertal har forkastet dem.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1994.

Når medlemsstaterne vedtager disse, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de væsentlige bestemmelser i deres nationale ret, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1992.

På Rådets vegne
J. GUMMER
Formand

BILAG I

LISTE OVER DE ZOONOSER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 4

I. — Tuberkulose forårsaget af Mycobacterium Bovis

— Brucellose og agenser heraf

— Salmonellose og agenser heraf

— Trichinose.

II. — Campylobacteriose

— Echinococcose

— Listeriose

— Rabies

— Toxoplasmose

— Yersiniose

— Andre zoonoser og agenser heraf.

III. — Enhver anden zoonose, der er ukendt i Fællesskabet, samt agenser af sådanne zoonoser.

BILAG II

KRITERIER FOR UDARBEJDELSEN AF PLANER FOR UNDERSØGELSE AF FJERKRÆFLOKKE FOR TILSTEDEVÆRELSE AF SALMONELLA

I. I planerne skal angives følgende:

— antallet og typen af de prøver, der skal udtages

— antallet og typen af de officielle prøver, der skal udtages

— udtagningsmetoden

— metoden for undersøgelse af prøver og identifikation af zoonotiske agenser.

II. I planerne tages der hensyn til følgende kriterier, for så vidt angår prøveudtagningsprocedurer:

a) faktorer, der giver risiko for øget spredning af en eller flere zoonoser

b) tidligere udbrud af den pågældende zoonose hos husdyr eller vildtlevende dyr i landet eller en landsdel

c) den pågældende fjerkræflok, for så vidt angår:

— flokkens samlede størrelse

— flokkens homogenitet

— dyrenes alder

— den animalske produktion

d) bedrifternes miljø, for så vidt angår:

— regionale forskelle

— floktætheden

— forbindelsen til byområder

— forbindelsen til områder med vildtlevende dyr

e) produktionssystemerne, herunder:

— intensivt landbrug

— ekstensivt landbrug

— driftsformer, især fodersystemer og dyresundhedspleje

f) problemer, der må påregnes ud fra fortilfælde og andre oplysninger

g) den krævede beskyttelse, alt efter hvilken og hvor alvorlig en sygdom det drejer sig om.

BILAG III

SALMONELLAKONTROL

Afsnit I

TILSYN OG KONTROL — FOREKOMST AF SALMONELLA I AVLSFJERKRÆFLOKKE

I. **Avlsfjerkræflokke**

En flok af avlsfjerkræ omfatter mindst 250 stykker fjerkræ (Gallus gallus), som holdes eller opdrættes på samme bedrift med henblik på produktion af rugeæg.

II. **Tilsyn med avlsfjerkræflokke med henblik på påvisning af forekomst af salmonella**

Ejeren af eller den person, der er ansvarlig for et rugeri eller for en avlsfjerkræflok, skal for egen regning lade foretage prøveudtagninger, der med henblik på påvisning af forekomst af salmonella analyseres på et autoriseret nationalt laboratorium eller på et af myndighederne godkendt laboratorium under overholdelse af følgende prøveudtagningsminima:

A. *Flokke under opdræt*

1. For flokke, der opdrættes til produktion af rugeæg, udtages der som et minimum prøver, når fjerkræet er én dag gammelt, og når det er fire uger gammelt, samt to uger forud for æglægningsperiodens begyndelse.

2. Udtagne prøver skal:

a) for så vidt angår daggamle kyllinger omfatte prøver af den indvendige beklædning af de kasser, hvori kyllingerne er leveret til opdrætsbedriften, samt af kyllinger, som er fundet døde ved ankomsten

b) for så vidt angår kyllinger, der er fire uger gamle, samt udtagninger, der er foretaget to uger forud for æglægningsperiodens begyndelse, omfatte blandede fæcesprøver, som hver skal bestå af særskilte prøver af frisk fæces, der hver vejer mindst 1 gram og er udtaget vilkårligt en række steder i den bygning, hvor fjerkræet holdes, eller som, når dette har fri adgang til mere end én bygning på en bestemt bedrift, er udtaget i hvert af de bygningskomplekser på bedriften, hvor fjerkræet holdes

c) for at kunne udgøre en blandet fæcesprøve bestå af følgende antal særskilte prøver:

Antal fjerkræ i en bygning	Antal fæcesprøver, der skal udtages i bygningen eller bygningskomplekset på bedriften
1— 24	(antal svarende til stykker fjerkræ, dog højst 20)
25— 29	20
30— 39	25
40— 49	30
50— 59	35
60— 89	40
90—199	50
200—499	55
500 eller derover	60

B. *Fuldvoksent avlsfjerkræ*

1. I alle flokke udtages der som et minimum prøver hver anden uge i æglægningsperioden.

2. I alle flokke, hvorfra der leveres æg til rugerier med en udrugningskapacitet på mindre end 1 000 æg, udtages prøver på bedriften, som skal bestå af særskilte prøver af frisk fæces, der hver vejer mindst ét gram og er udtaget som anført i litra A, nr. 2, litra b).

3. I flokke, hvorfra der leveres æg til rugerier med en udrugningskapacitet på mindst 1 000 æg, udtages prøverne på rugeriet. Udtagningerne skal for hver avlsfjerkræfloks vedkommende bestå af:

   a) en blandet mekoniumprøve udtaget af 250 kyllinger, som er udklækket af æg, der er leveret til rugeriet

   eller

   b) for hver flok udtagninger af kroppene af 50 kyllinger, som enten er døde, inden de er kommet ud af ægget, eller som er udklækket af æg, der er leveret til rugeriet.

4. Prøverne kan også udtages af flokke, som omfatter mindre end 250 stykker fjerkræ, hvis æg leveres til rugerier med en samlet udrugningskapacitet på mindst 1 000 æg.

5. Hver fjerde uge foretages der i stedet for de i litra B nævnte prøveudtagninger officielle prøveudtagninger i henhold til reglerne i punkt 4.

C. *Undersøgelse af udtagne prøver for tilstedeværelse af salmonella*

De prøver, der er udtaget i hver bygning, kan samles med henblik på analyse.

Analyser og tests foretages efter metoder, der anerkendes efter fremgangsmåden i artikel 16 i dette direktiv på grundlag af udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité, og indtil sådan anerkendelse er givet, efter gennemprøvede nationale metoder, som giver den i beslutning 89/610/EØF [1] krævede sikkerhed.

III. Indberetning af resultaterne

Hvis der som følge af en undersøgelse i henhold til nr. II påvises Salmonella enteritidis eller Salmonella typhimurium i en avlsfjerkræflok, indberetter den person, der er ansvarlig for laboratoriet, der foretager undersøgelsen, eller den person, der foretager undersøgelsen, eller flokkens ejer, resultaterne til myndighederne.

IV. Undersøgelse af flokke, der er erklæret positive

Ved indberetning af forekomst af Salmonella enteritidis eller Salmonella typhimurium i henhold til nr. III foretages der officielle prøveudtagninger i flokken med henblik på at få bekræftet de første resultater. En prøve af fjerkræ udtages vilkårligt i hver bygning, hvor fjerkræet holdes, idet antallet af prøver skal svare til det i tabellen i nr. II, litra A, nr. 2, litra c), anførte. Af hensyn til kontrollen skal fjerkræet samles i partier på fem, og der skal udtages prøver af lever, æggestokke og indvolde af hvert stykke fjerkræ i et parti, og disse prøver skal undersøges for tilstedeværelse af salmonella ved hjælp af analyser og tests, der gennemføres efter metoder, som er anerkendt efter fremgangsmåden i artikel 16 i dette direktiv eller, indtil sådanne metoder er anerkendt, efter gennemprøvede nationale metoder.

V. Foranstaltninger, hvis det bekræftes, at flokken er smittet

Foranstaltningerne skal opfylde følgende minimumskrav:

1) Hvis det ved en undersøgelse i henhold til nr. IV bekræftes, at der forekommer Salmonella enteritidis eller Salmonella typhimurium i en bygning, træffes der følgende foranstaltninger:

   a) fjerkræ må ikke fjernes fra vedkommende bygning, medmindre myndighederne giver tilladelse til dets slagtning og destruktion under kontrol eller til dets slagtning, jf. litra c), på et slagteri, som myndighederne har udpeget

   b) ikke-rugede æg hidrørende fra samme bygning skal enten destrueres på stedet eller, efter passende mærkning, sendes til kontrol i en virksomhed, som er autoriseret til at behandle ægprodukter, med henblik på varmebehandling i henhold til kravene i direktiv 89/437/EØF [2].

[1] EFT nr. L 351 af 2. 12. 1989, s. 34.
[2] EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 87. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/684/EØF (EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991, s. 38).

c) alt fjerkræ i bygningen skal slagtes i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel VI, nr. 31, litra c), i bilag I til direktiv 71/188/EØF, idet slagteriets embedsdyrlæge skal underrettes om beslutningen om slagtning i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel VI, nr. 25, litra a), i nævnte bilag; eller fjerkræet skal slagtes eller destrueres på en sådan måde, at risikoen for spredning af salmonella reduceres mest muligt.

2. Efter fjernelse fra bygningerne af alt fjerkræ, der er smittet med Salmonella enteritidis eller Salmonella typhimurium, skal der træffes effektive rensnings- og desinfektionsforanstaltninger, herunder bortskaffelse af gødning og strøelse efter den lokale veterinærmyndigheds anvisning, og nye flokke skal bestå af kyllinger, der opfylder kravene i nr. 1.

3. Hvis der på et rugeri fortsat befinder sig rugeæg fra flokke, hos hvilke det er bekræftet, at der forekommer Salmonella enteritidis eller Salmonella typhimurium, skal disse æg destrueres eller behandles som højrisikostoffer i henhold til direktiv 90/667/EØF [1].

VI. Efter fremgangsmåden i artikel 16 og efter udtalelse fra Den Videnskabelige Veterinærkomité inden den 1. oktober 1993:

a) kan tilsynsordninger, der bygger på serologisk kontrol på bedriften, godkendes, hvis de giver garantier svarende til ordningen med inspektion af rugerier i henhold til nr. II, litra A, nr. 1, litra B, nr. 3 og 4, og litra C

b) kan alternativer til obligatorisk slagtning som fastsat i nr. I, punkt V, litra c), såsom behandling med antibiotika, godkendes for avlsfjerkræ

c) kan der fastsættes specifikke regler for at bevare værdifuldt genetisk materiale.

Den kontrol, der er fastsat i dette kapitel, kan efter fremgangsmåden i artikel 16 tages op til revision på baggrund af udviklingen i den videnskabelige viden.

Afsnit II

SALMONELLAKONTROL I DEN ENDELIGE PRODUKTION AF FODERBLANDINGER TIL FJERKRÆ

Ved officielle udtagninger på en bedrift, eller i tilfælde af begrundet formodning om forekomst af salmonella, kan der udtages prøver af de foderblandinger, der er anvendt til fjerkræets opfordring.

Hvis en prøve er salmonellapositiv, foretager myndighederne en undersøgelse med henblik på:

a) at identificere smittekilden, især ved hjælp af officielle prøver, der udtages på forskellige stadier af produktionen

b) at undersøge anvendelsen af regler for og kontrol med bortskaffelse og forarbejdning af animalsk affald, navnlig i henhold til direktiv 90/667/EØF

c) at fastsætte procedurer for god fremstillingspraksis og sikre overensstemmelse med de anerkendte procedurer.

---

[1] Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk, og om ændring af direktiv 90/425/EØF (EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51).

BILAG IV

KAPITEL I

FORTEGNELSE OVER FÆLLESSKABSREFERENCELABOATORIER FOR ZOONOSER (a)

I. Zoonose-epidemiologi

Institut für Veterinärmedizin
(Robert-von-Ostertag-Institut)
Postfach 33 00 13
Thielallee 88/92
D-1000 Berlin (Forbundsrepublikken Tyskland)

II. Salmonella

Rijksinstituut voor de Volksgezondheid
Postbus 1
NL-3720 BA Bilthoven (Nederlandene).

KAPITEL II

EF-REFERENCELABORATORIETS OPGAVER OG BEFØJELSER

1. De i kapitel I nævnte fællesskabsreferencelaboratorier har til opgave:

   — at give de nationale referencelaboratorier oplysninger om analysemetoder og sammenlignende undersøgelser

   — at koordinere de nationale referencelaboratoriers anvendelse af de i første led omhandlede metoder, især ved at iværksætte sammenlignende undersøgelser

   — at koordinere forskningen i nye analysemetoder og underrette de nationale referencelaboratorier om de fremskridt, der gøres på dette område

   — at afholde uddannelseskurser og efter- og videreuddannelseskurser for de nationale referencelaboratoriers personale

   — at yde Kommissionens tjenestegrene teknisk og videnskabelig bistand, navnlig i de tilfælde, hvor medlemsstaterne bestrider hinandens analyseresultater.

2. Fællesskabsreferencelaboratorierne sikrer, at følgende betingelser for driften opfyldes:

   — personalet skal være kvalificeret og have tilstrækkeligt kendskab til den teknik, der benyttes i forbindelse med påvisning af zoonoser

   — der skal rådes over det udstyr og de stoffer, der er nødvendigt for at udføre de i nr. 1 fastsatte opgaver

   — der skal være en passende administrativ infrastruktur

   — personalet skal respektere visse emners, resultaters eller meddelelsers fortrolige karakter

   — der skal være tilstrækkeligt kendskab til internationale normer og international praksis.

(a) Der er ikke herved taget stilling med hensyn til referencelaboratorier for brucellose, tuberkulose og rabies.